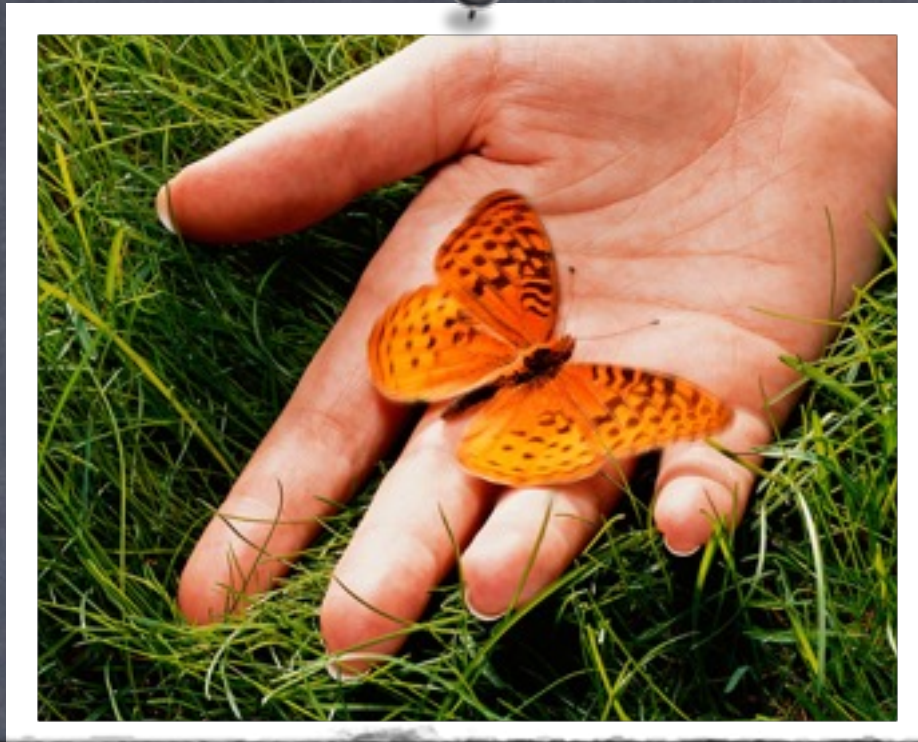

Sociolingüística
2n batx.

La unitat poble-llengua ha estat alterada al llarg de la història a causa de la creació d'estats. Dues llengües entren en contacte per diversos motius: processos d'expansió i d'unificació política; moviments migratoris i veïnatge (a les fronteres).

Quan hi ha contacte de llengües trobem interferències entre els dos idiomes. Són de tres tipus:

- 1.- Reconegudes per la normativa (préstecs).
- 2.- No acceptades (barbarismes).
- 3.- Marquen la fisonomia d'una llengua: adstrat (influència d'una llengua-dialecte sobre una altra veïna; superstrat (llengua que ha entrat al domini d'una altra i sense substituir-la ha deixat alguns trets) i substrat (llengua substituïda per una altra per una conquesta però que ha influenciat la dominant).

Les interferències poden ser -fòniques, lèxico-semàntiques o morfosintàctiques i van de la llengua dominant a l'idioma recessiu.

El contacte d'idiomes no sol aparèixer en igualtat de condicions socials, polítiques i legals...

El bilingüisme és la capacitat de fer servir dues llengües. Hi ha tres tipus:

B. individual: És un fenomen aïllat a causa dels estudis, per utilitat pràctica (instrumental) o integratiu per aquells immigrants. Pot ser **ordenat o desordenat** si tenim en compte el grau d'interferència de les llengües, **simètric o asimètric** (si es dominen per igual), **actiu o passiu** (entendre'l i no parlar-lo).

B. territorial: En cada zona es parla una llengua (Bèlgica).

B. social: Afecta col·lectius. La gent usa una o l'altra a partir d'una imposició sociopolítica del territori. Si tenim en compte L1 (idioma de transmissió natural) L2 (llengua pròpia d'un altre lloc) hi ha una alternança desequilibrada.

Es dona en casos de llengües minoritzades com a l'Estat espanyol.

La diglòssia: El bilingüisme social prové d'un conflicte lingüístic i no de la voluntat dels parlants.

Quan apareix? Doncs quan hi ha un desigual repartiment de funcions entre dues llengües i a la diferent consideració que tenen els parlants.

La diglòssia suposa el repartiment de funcions diferents: una llengua és considerada A (alta) per part de la població bilingüe i és emprada per a les relacions formals, mentre que la llengua B- la pròpia del país és emprada per a les funcions informals.

El procés de bilingüització social acaba en un de substitució de la llengua pròpia del territori. Mostrem les fases:

- a) Població monolingüe en L1.
- b) Contacte entre L1 i L2 (comença a ser oficial en política i en l'administració. Una minoria l'usa.
- c) Extensió del bilingüisme. A la ciutat no hi ha monolingües en L1 només al camp. L2 s'implanta a les escoles, MMCC...
- d) Els parlants de L1 han d'aprendre L2 per promoció social.
- e) Desapareixen monolingües en L1. Al camp són bilingües. Es genera diglòssia.
- f) Liquidació dels bilingües. Tots monolingües en L2.

Les persones emeten dos tipus de judicis:

- a) judicis de fet: Són garanties de veracitat, sotmesos a proves idemostrats per l'experiència comuna. Són judicis científics.
- b) judicis de valor: Són asseveracions inverificables, producte de la subjectivitat -gustos personals, educacionals. Solen ser discriminatoris ja que es basen en creences i opinions. Fruits d'açò tenim els estereotips o clixés socials. Aquests enllacen amb els prejudicis lingüístics. Referits a les llengües els parlants emeten valoracions amb una gran dosi d'ignorància. Per exemple: llengües modernes, locals, amb molts de parlants- amb pocs parlants, un estat amb molts idiomes és difícil de mantenir, llengües fàcils-difícils, suaus-aspres, més pobres d'expressions referides a un camp lèxic. amb una gran producció literària.